పరదేశీ కథలు

- లలిత చిట్టి

అయేషా కథ

కాలింగ్ బెల్ మ్రోగడంతో "ఎవరా" అనుకుంటూ వచ్చి తలుపు తీసింది హీనా. నడివయసులో ఉన్న ఒక స్త్రీ తలనిండా ముసుగు వేసుకుని వాకిట్లో నిలబడి ఉంది.

"ఎవరండీ మీరు? ఎవరుకావాలి?" అని అడిగింది హీనా.

"నువ్వే కావాలమ్మా. నీకోసమే వచ్చాను" ముఖం మీది ముసుగును కాస్త పక్కకి తొలగించి చెప్పింది ఆమె.

ఆమె ముఖం చూసి ఉలిక్కిపడింది హీనా. "నువ్వా? మళ్ళీ నువు కువైటుకు వచ్చావా? అయినా ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చావు? ఇక్కడ నీకోసం ఎవరున్నారని వచ్చావు? నువు చేసిన ఘనకార్యాన్ని మర్చిపోయి మా కోసం వచ్చావా? మేము చచ్చామో బ్రతికే ఉన్నామో చూసి పోదామని వచ్చావా? జరిగినదంతా మర్చిపోయి, బాధను దిగమ్రింగుకుని మా పని మేము చేసుకుంటూ ఈ పరాయిదేశంలో గౌరవంగా బ్రతుకుతున్నాం. మమ్మల్ని ఇంకా ఏడిపించాలని వచ్చావా? మా నాన్నకు తెలిస్తే నిన్ను చంపేస్తాడు. దయచేసి నువు తొందరగా ఇక్కడనుండి వెళ్ళిపో. ఆయన నిన్ను మర్చిపోయి, తన దుఃఖాన్ని దిగమ్రింగి మా కోసమే బ్రతుకుతున్నాడు. మళ్ళీ నిన్ను చూసాడంటే కోపంతో నిన్ను ఏం చేస్తాడో! ఆయన ఆరోగ్యం అంతంత మాత్రమే. మా నాన్నకు ఏమయినా అయితే మేం బ్రతకలేం. ఎవరూ లేకపోయినా పన్నెండేళ్ళుగా మాకోసం ఆయనా, నాన్నకోసం మేం పరాయి దేశంలో బ్రతుకును వెళ్ళదీస్తున్నాం. నాన్న నిన్ను చూడకముందే ఇక్కడనుండి వెళ్ళిపో. మళ్ళీ మాయింటివైపు రాకు" అని చెప్పింది కోపంగా హీనా.

ఆఖరిసారిగా ప్రయత్నిస్తున్నట్లు "అది కాదురా చిట్టి తల్లీ, అసలు ఏం జరిగిందంటే!?" అంటూ ఏదో చెప్పబోయింది ఆమె. చెబుతూ ఒక అడుగు ముందుకు వేసి తన పెద్ద కుమార్తె అయిన హీనా గడ్డం పట్టుకుంది ప్రేమగా.

ఆమె స్పర్శ తనకు అసహ్యం కలిగిస్తున్నట్లు ఆమె చేతిని విసురుగా తోసేసింది హీనా.

"వద్దమ్మా. నువ్వు నాకు కథలు చెప్పకు. పన్నెండేళ్ళ క్రితమే నువ్వు మన బంధాలన్నీ త్రెంచేసి నీ దేశం వెళ్ళిపోయి నీ సుఖం నువు చూసుకున్నావు. పసిబిడ్డలమని కూడా చూడకుండా, మమ్మల్ని గాలికి వదిలేసి నీ దారిన నువ్వు వెళ్ళిపోయావు. నువు కన్నతల్లివేనా? నీలాంటి తల్లి ఉన్నా ఒకటే, చనిపోయినా ఒకటే. నీలాగే మానాన్నకూడా, మమ్మల్ని వదిలేసి ఎవతెనో ఒకతిని చేసుకుని ఆయన సుఖం చూసుకుని ఉంటే.. ఈ కువైటు దేశంలో మేము దిక్కులేని వాళ్ళమై వీధుల పాలయ్యేవాళ్ళం కదా! మా నాన్నకు ఇపుడు కనిపించి ఆయనకు కోపం తెప్పించకు. ఆయన నిన్ను చూడకముందే ఇక్కడినుండి వెళ్ళిపో. మాకు అమ్మలేదు. చచ్చిపోయింది అనే భావంతో నిన్ను మరిచిపోయి నిశ్చింతగా ఉన్నాం. మళ్ళీ మా జీవితాల్లోకి ప్రవేశించి మనశ్శాంతి లేకుండా చేయకు. వెంటనే ఇక్కడనుండి వెళ్ళిపో. మళ్ళీ ఇటువైపు రాకు" అని చెప్పి చేతులు జోడించింది హీనా.

ఇక మాట్లడటానికి ఏమీ లేకపోవడంతో, మాట్లాడినా తన బిడ్డ వినే పరిస్థితిలో లేదని, తనపై చాలా కోపంగా ఉందని తెలుసుకున్న అయేషా కళ్ళలోనుండి నీళ్ళు ధారలుగా చెంపలపై ప్రవహిస్తుంటే.. వాటిని తుడుచుకుంటూ వెనుదిరిగింది.

ఆ వెనకనే విసురుగా తలుపు మూసేసింది హీనా. కానీ మూసిన ఆ తలుపు వెనకాల చేరగిలబడి చెప్పలేని బాధతో చేతుల్లో ముఖం దాచుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది హీనా. పన్నెండేళ్ళుగా దూరమయిన అమ్మ ప్రేమ తాము అనుభవించిన బాధలు, ఒంటరితనం, అవమానాలు గుర్తుకు వచ్చి ఆ అమ్మాయి హృదయాన్ని కరిగించి కన్నీళ్ళుగా మార్చాయి.

ఇంక అక్కడ చేసేదేమీ లేక ఏడుస్తూ వెళ్ళిపోయింది అయేషా.

అష్టకష్టాలు పడి, కొత్త పాస్‌పోర్ట్ తయారు చేయించుకుని, వీసా తెప్పించుకుని పన్నెండేళ్ళ తరువాత కువైటుకు మళ్ళీ వచ్చింది. తను వదిలేసి వెళ్ళిపోయిన భర్త, తన పిల్లలు ఎలా ఉన్నారో చూడాలనే ఆశతో శ్రీలంక నుండి రెండురోజుల క్రితమే ఇక్కడికి వచ్చి ఒక స్నేహితురాలి రూములో తలదాచుకుంది ఆమె.

ఆమె జీవితంలో ఏం జరిగిందో, ఎందుకు ఆమె తిరిగి కువైటుకు రాలేకపోయిందో, పన్నెండేళ్ళు ఎంతగా బిడ్డల్ని తలచుకుని దుఃఖించిందో ఆమెకే తెలుసు. జరిగిన కథనంతా వక్రీకరించి చెప్పిన తనవాళ్ళు తన భర్తకు, బిడ్డలకు తనపై కోపం తెప్పించారు. అన్ని విధాలా నిస్సహాయురాలై, తనవాళ్ళచే నిర్బంధించబడి శ్రీలంకలో పన్నెండేళ్ళు హృదయవేదనతో, ఆరని కంటి తడితో కాలం గడిపింది. తన బాధను, కథను భర్తకు, పిల్లలకు వివరించి చెప్పి వారిని ఒక్కసారి కళ్ళారా చూడాలనే ఆశతో వచ్చింది ఆమె.

విధి విచిత్రమయింది. ఎడారి దేశంలో ఎక్కడెక్కడివాళ్ళనో ఏరి తెచ్చి ఇక్కడ కలిపి, వాళ్ళ మధ్య ప్రేమలు, బంధాలు ఏర్పరచి వింత నాటకం ఆడుతుంది ఈ విధి.

దేశాలు, భాషలు, సాంప్రదాయాలు, పద్ధతులు ఆహారపు అలవాట్లు, వస్త్రధారణ లాంటివి వేరయినా మనుషులంతా ఒక్కటే. హృదయాలు కూడా ఒక్కటే. ప్రేమకు ఇవి ఏవీ అడ్డురావు కదా!

మరుసటిరోజు చిన్న కూతురు సల్మాను చూడాలనే తాపత్రయంతో సిటీబస్ ఎక్కి కువైటు సిటీకి చేరుకుంది అయేషా. పన్నెండేళ్ళ కాలంలో కువైట్ సిటీలో చాలా మార్పులు వచ్చాయి. ఈమధ్య కాలంలో జనాభా పెరిగారు. పెద్ద పెద్ద భవనాలు పైకి లేచాయి. పట్టణం ఎత్తైన టవర్స్‌తో ఠీవిగా అందంగా ఉంది. సిటీలోని అజాద్ ట్రావెల్స్‌లో సల్మా పనిచేస్తోంది అని తెలుసుకున్న అయేషా సిటీ బస్టాండులో బస్సు దిగి ఆ ట్రావెల్స్ ఆఫీసువైపు నడిచింది. చుట్టూ అద్దాలు బిగించివున్న ఆ ట్రావెల్ ఏజన్సీ లోపల కౌంటర్స్ దగ్గర దాదాపు ఎనిమిది మంది ఏజంట్లు కూర్చుని ఉన్నారు. వాళ్ళలో అమ్మాయిలు ఐదుగురు, అబ్బాయిలు ముగ్గురు ఉన్నారు.

ఫ్లైయిట్ టిక్కట్లకోసం వచ్చిపోయే కష్టమర్లతో మాట్లాడుతూ వాళ్ళు చాలా బిజీగా ఉన్నారు. వాళ్ళలో తన చిన్నకూతురు సల్మా ఎక్కడ ఉందా? అని పరిశీలించి చూస్తూ చిన్నగా లోపలికి ప్రవేశించింది అయేషా. అదిగో.. ఆ ఆఖరు కౌంటరులో కూర్చుని ఉంది సల్మా. తన ముద్దుల కూతురు, పన్నెండేళ్ళ క్రితం ఎనిమిదేళ్ళ వయసులో ఉండే సల్మా ఇపుడు ఇరవై ఏళ్ళ వయసును నింపుకుని చాలా అందంగా ఉంది. ఒకప్పుడు అయేషా ఎలా ఉండేదో అచ్చం అలాగే తల్లిని పోలి ఉంది సల్మా. కన్నబిడ్డను గుర్తుపట్టడం కష్టంకాలేదు ఆ తల్లికి. చాలా సంవత్సరాల తరువాత బిడ్డను చూసిన ఆ తల్లి హృదయం ఆక్షణంలో ఆనందభాష్పాలను రాల్చింది. ఎదిగిన తన బిడ్డను చూసి ఆ మాతృ హృదయం సంతోషంతో ఉప్పొంగింది.

సల్మా కూర్చున్న క్యాబిన్ ఎదురుగా నిలబడి కూతుర్ని కాసేపు కళ్ళారా చూసుకుంది. ఒత్తైన జుట్టు సల్మాది. నుదుటి మీద పడే ముంగురులు ఎడమ చేత్తో స్టయిల్‌గా పైకి తోసుకుంటూ చిరునవ్వుతో కస్టమర్లకు వారి ఫ్లయిట్ డిటెయిల్స్ వివరిస్తోంది సల్మా. ఆ చిరునవ్వును చూసిన అయేషా పెద్దకూతురు హీనాలాగా, సల్మా తనను త్రోసి వేయదు అనుకుంది. అక్కడే ఒక మూలన ఉన్న ఫిల్టరులోని నీళ్ళు గ్లాసులోకి పట్టుకుని త్రాగి కస్టమర్లందరూ వెళ్ళిపోయేంతవరకు సల్మానే చూస్తూ ఆ ప్రక్కనే ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుంది అయేషా.

"ఎవరండీ మీరు? ఫ్లయిట్ టిక్కెట్లు కొనడానికి వచ్చారా? అయితే ఇక్కడికి వచ్చి కూర్చుని వివరాలు చెప్పండి" అనే సల్మా మాటలతో ఉలిక్కిపడింది ఆమె. వెంటనే అక్కడినుండి లేచి వచ్చి సల్మా దగ్గరే ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుంది అయేషా.

సల్మా ఇంకా తన తల్లిని గుర్తుపట్టినట్టులేదు.

"మీరు వెళ్ళాల్సిన డెస్టినేషను, డేట్స్ చెప్పండి" అంటోంది.

ముద్దులొలికే సల్మా ముఖాన్ని చూస్తూ మాటలే మరిచిపోయింది ఆ తల్లి. ఆ క్షణంలో తను పడిన కష్టాలన్నీ మరచిపోయింది.

"హెల్లో.. ఏమిటండీ, ఏమీ మాట్లాడకుండా ఏదో ఆలోచిస్తూ అలా వింతగా నావైపు చూస్తున్నారు?" లంచ్ టైమ్ అవుతోంది.

"కాస్త తొందరగా మీ ఫ్లయిట్ వివరాలు చెపితే మీ టిక్కెట్లు బుక్ చేసి వెళతాను" అంది.

సల్మా మాటల్లో కనిపించిన కాస్త విసుగును గమనించి చిన్నగా నవ్వింది అయేషా. "చిన్నీ నన్ను గుర్తుపట్టలేదా" అంది సల్మా ముఖంలోకి పట్టి చూస్తూ ఆప్యాయంగా. ఆ పిలుపుతో చేస్తున్న పని ఆపి, తలెత్తి చూసింది సల్మా.

"నువ్వు.. నువ్వు.. అమ్మవు కదూ?" అంది ఆశ్చర్యంతో కనురెప్పలు అల్లాడిస్తూ.

"అవును చిన్నీ.. హమ్మయ్య ఇప్పటికైనా గుర్తుపట్టావు నన్ను. నిన్ను విడిచిపెట్టి పన్నెండేళ్ళు అయిందికదా! నా తప్పేమీ లేదమ్మా. కొన్ని పరిస్థితుల ప్రభావం వలన అలా చేయాల్సొచ్చింది దయచేసి ఈ అమ్మను క్షమించు తల్లీ" అంది అయేషా కూతురు చేతులు పట్టుకుని.

తల్లిని చూసిన సల్మా సంతోషించింది. గుండెల్లోంచి దుఃఖం పైకి ఉప్పొంగగా తల్లి కౌగిలిలో ఒదిగిపోయింది.

కాసేపటికి తెప్పరిల్లి, అది తను పనిచేసే ఆఫీసు అని గుర్తుతెచ్చుకుని కంగారుగా అటూ, ఇటూ చూసింది సల్మా.

"అమ్మా నువ్వు సాయంత్రం ఆరుగంటలకు ఇక్కడికిరా! ఆఫీసు అయ్యాక మనం తీరిగ్గా కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం" అంది సల్మా.

"అలాగే" అన్నట్లు తలూపి సల్మా నుదిటిపై ముద్దుపెట్టుకుని అక్కడినుండి వెళ్ళిపోయింది అయేషా.

చాలాకాలం తరువాత అమ్మను చూసిన సంతోషం ఓ వైపు, ఆమె తమను విడిచి వెళ్ళిపోయిందనే కోపం మరోవైపు. ఏం చెయ్యాలో అర్థంకాని అయోమయంలోకి సల్మాను నెట్టేసాయి.

చిన్నతనంలో అమ్మ తినిపించిన గోరుముద్దలు, ఆమె ప్రేమ, లాలన గుర్తొచ్చి కళ్ళు చెమర్చాయి.

***

అమ్మ వెళ్ళిపోయినపుడు హీనా పదేళ్ళ వయసుది. కానీ సల్మాకు అప్పటికి ఎనిమిదేళ్ళు మాత్రమే. అప్పటికి ఇంకా ఊహ తెలియని వయసు.

ఆరోజు శ్రీలంక నుండి ఫోను వచ్చింది. అమ్మమ్మ ఆఖరి క్షణాల్లో ఆసుపత్రిలో ఉందంటూ అమ్మకోసం ఫోను చేసారు. ఒకసారి అర్జంటుగా వచ్చి చూసి వెళ్ళాలని, అమ్మమ్మ, అమ్మనే కలవరిస్తోందని చెప్పారు. విధిలేక అమ్మ అప్పటికప్పుడు ప్రయాణమై

వెళ్ళిపోయింది. తిరిగి వచ్చేంతవరకు పిల్లల్ని జాగ్రత్తగా చూసుకోమని నాన్నకు చెప్పి ఏడుస్తూ ఫ్లయిట్ ఎక్కింది అమ్మ. ఆఖరుసారిగా అమ్మను చూసింది అప్పుడే

అమ్మా నాన్నా ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకోవడంతో, వాళ్ళ అమ్మా నాన్నాలు వీళ్ళ ప్రేమను ఒప్పుకోక కోపంగా ఉన్నారు. అందువలన అప్పటివరకు పదేళ్ళుగా వాళ్ళను చూడటానికి శ్రీలంక ఎప్పుడూ వెళ్ళలేదు.

అమ్మ వెళ్ళిపోయిన తరువాత, ప్రపంచం అంతా శూన్యమైపోయింది. నాన్నకూడా దిగులుగా ఏదో లోకంలో ఉన్నట్లు ఉండేవాడు. పదిరోజుల్లో తిరిగి వస్తాను అన్న అమ్మ నెలరోజులయినా రాలేదు. నాన్న అమ్మకోసం శ్రీలంకకు ప్రతిరోజూ ఫోను చేస్తున్నాడు. కానీ వాళ్ళు అమ్మ ఇక తిరిగిరాదని అక్కడ మరో పెళ్ళిచేసుకుందని, మమ్మల్ని మరచిపోయి సంతోషంగా ఉందని చెప్పారంట. నాన్నకు ఏం చెయ్యాలో అర్థంకాలేదు. వెళదామంటే - శ్రీలంక తన స్వదేశం కాదు. ఒకరోజు అమ్మ రాసిన ఉత్తరం కూడా వచ్చింది. అందులో తను అత్త కొడుకుని చేసుకుని సంతోషంగా ఉన్నానని తనని మరచిపోవాలని ఉందట.

దాంతో నాన్న మండిపడ్డాడు. అది ఆడదేనా? భర్తను పిల్లల్ని వదిలేసి, తన దేశం వెళ్ళి మరో పెళ్ళిచేసుకుంటుందా? అది కనిపిస్తే చంపి పారేస్తాను అంటూ కోపంతో ఎగిరాడు.

అమ్మ లేకపోవడంతో తమ పోషణ, సంరక్షణా భారం అంతా నాన్న మీద పడింది. తెలిసిన వారందరూ నాన్నను మరో పెళ్ళి చేసుకోమని సలహా ఇచ్చారు. (అంతవరకు శ్రీలంక అమ్మాయిని చేసుకున్నాడని కోపంగా ఉన్న) నాన్నమ్మ వాళ్ళు, ఇండియా వచ్చి పెళ్ళిచేసుకోమని నాన్నను బలవంత పెట్టారు. నాన్న ఎవరి మాటా వినలేదు. 'పిల్లల మీద కూడా ప్రేమ, దయలేని ఆ ఆడది వెళ్ళిపోయి తన సుఖం తాను చూసుకుంది. నేను పిల్లల్ని వదలలేను. ఎంత కష్టమైనా సరే నా పిల్లల్ని పెంచి పెద్ద చేస్తాను. నాకు మరో పెళ్ళి అవసరం లేదు' అన్నాడు నాన్న. నాన్న ఇండియన్, అమ్మ శ్రీలంకన్ కావడంతో చాలా సమస్యలు వచ్చాయి. అంతగా ప్రేమించే అమ్మ తమను విడిచి ఎందుకు తన దేశం వెళ్ళి మరో పెళ్ళి చేసుకుందో ఆ చిన్న వయసులో తనకి అర్థం కాలేదు.

అమ్మ గుర్తుకు వచ్చినప్పుడల్లా అమ్మ కావాలి అని ఏడిస్తే 'మీ అమ్మ చచ్చిపోయింది. ఇక తిరిగి రాదు. ఇంకోసారి అమ్మకావాలి అని ఏడిస్తే నేను కూడా మిమ్మల్ని వదిలేసి వెళ్ళిపోతాను. తరువాత ఈ కువైటులో మీకోసం ఎవరూ ఉండరు' అని నాన్న బెదిరించేవాడు. నాన్న కూడా తమను వదిలేసి వెళ్ళిపోతాడేమో అనే భయంతో మళ్ళీ అమ్మ ప్రసక్తి ఎత్తేవారు కారు. చెప్పలేనంత బాధ. దిగులు మనసులోనే దాచుకుని అక్క చెల్లెళ్ళు ఇద్దరూ ఒకరికి ఒకరై, ఆసరాగా నిలిచి ధైర్యం చెప్పుకుని తోడుగా నిలిచారు. హైస్కూలు చదువు పూర్తికాగానే హీనా చదువు మానేసి చిన్న ఉద్యోగంలో చేరి వాళ్ళ నాన్నకు ఆసరాగా నిలబడింది.

తను మాత్రం కాలేజి చదువు పూర్తి చేసి, ఈ ట్రావెల్స్‌లో ఏజంటుగా పనిలోకి చేరింది.

తెలిసిన వారందరూ మీ అమ్మ వెళ్ళిపోయి ఇంకో పెళ్ళి చేసుకుందటగా? అది ఎలాంటి ఆడది? అంత పని చేయగలిగింది? బిడ్డలకన్నా మరో భర్త ముఖ్యమయ్యాడా? అని మొహాన్నే మాట్లాడుకునేవారు. ప్రశ్నలతో వేధించేవారు. వారి మాటలు చెవిన బడినపుడు అమ్మ మీద చాల కోపం వచ్చేది. తమ తప్పు ఏమిటో? తల్లి ఎందుకు అలా వదిలేసి వెళ్ళిపోయిందో అర్థంకాక ఏడ్చేవారు.

కానీ ఆ పరాయి దేశంలో తండ్రి తప్ప ఎవరూ లేనిచోట ఎవరితో తమ బాధ పంచుకోవాలో అర్థంకాక వేదనంతా గుండెలోనే దిగమింగుకుని అక్కా చెల్లెళ్ళు ఒకరినొకరు ఓదార్చుకునేవారు. ఒకరి కన్నీళ్ళు మరొకరు తుడుచుకుని ధైర్యం చెప్పుకునేవారు.

ఇప్పుడిపుడే ఊహ తెలిసాక చదువులు పూర్తయి ఉద్యోగాలు చేయడం మొదలుపెట్టాక, తల్లి జ్ఞాపకాలను కాస్త విడిచిపెట్టిన వాళ్ళు చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచంలో కలిసి పని చేసుకుంటున్నారు. లేకపోతే తాము ఏదో తప్పు చేసినట్లు, ఒంటరివారైనట్లు భావించి బాధపడేవారు.

నాన్న ఎపుడూ దిగులుగా తనలోకంలో తాను ఉండేవాడు. అపుడపుడూ శ్రీలంకదాన్ని చేసుకుని, నమ్మి తప్పుచేసాను. హృదయంలేని ఆడదానితో పిల్లల్ని కనడం ఇంకా తప్పు. మీ జీవితాన్ని నేనే నాశనం చేసాను. నా ప్రాణం పోతే మీ ఇద్దరూ ఎలా బ్రతుకుతారు? ఈ పరాయి దేశంలో మీకు ఎవరున్నారు అంటూ కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకునేవాడు తండ్రి.

ఇప్పుడు ఇద్దరూ పెరిగి పెద్దవారయి ఉద్యోగాలు చేస్తూ తండ్రికి ఆసరాగా నిలవడంతో బిడ్డల పట్టుదల చూసి తండ్రి కూడా సంతోషంగా ఉన్నాడు. మంచి అబ్బాయిల్ని చూసి వారికి పెళ్ళిచేస్తే వారి జీవితాలు ఒక గట్టుకు చేరతాయి అని ఆయన భావించి, మంచి సంబంధాల కోసం అందరికీ చెపుతూ ఉన్నాడు.

అంతా సజావుగా సాగిపోతున్న సమయంలో.. పన్నెండేళ్ళ క్రితం వెళ్ళిపోయిన అమ్మ తిరిగి కువైటు రావడం ఏమిటో? ఎందుకు శ్రీలంక నుండి తిరిగి వచ్చిందో సల్మాకు అర్థం కాలేదు. నాన్నకు తెలిస్తే ఏమయినా ఉందా? అమ్మను చంపేస్తాడు. ఆ ఆలోచనకే భయంతో వణికిపోయింది సల్మా. ఏం చేయాలో అర్థంకాలేదు సల్మాకు. కానీ దూరమయిన తల్లి ప్రేమ కోసం ఆ అమ్మాయి హృదయం కరిగిపోయింది. తొందరగా పని పూర్తిచేసుకుని అమ్మను మరలా చూడాలి. మాట్లాడాలి అనే ఆశతో ఎదురు చూడసాగింది సల్మా.

సాయంత్రం ఆరుగంటల సమయంలో పనిముగించుకుని టేబులు సర్దుకుంటూ ఉండగానే అయేషా వచ్చి చిరునవ్వుతో ఎదురుగా నిలబడింది.

తల్లి ముఖం చూడగానే సల్మా హృదయం తెలియని ఆనందంతో గంతులు వేసింది. హీనా మాదిరిగా కఠినంగా ప్రవర్తించి, తల్లిని త్రోసి వేయలేక పోయింది. జరిగినదంతా మర్చిపోయి, తల్లి ప్రేమకై సల్మా తాపత్రయపడింది. అమ్మను చూడగానే తొందరగా బయటికి వచ్చి అమ్మ భుజాల చుట్టూ చేతులు వేసి చిన్నపిల్లలా హత్తుకుంది. ఎపుడో చిన్నపుడు అనుభవించిన అమ్మ స్పర్శ మళ్ళీ ఇంతకాలానికి దొరికింది. ఎన్నాళ్ళుగానో ఎదురు చూసిన ఆ కలయిక అద్భుతంగా ఉంది. తనకంటే పొడవుగా పెరిగిన సల్మాను చూసి పొంగిపోయింది అయేషా. ఇద్దరి కన్నుల్లో కన్నీరు వరదై ప్రవహించింది.

ఆ సమయంలో సల్మాకు వాళ్ళ నాన్న గుర్తుకు రాలేదు.

ఆ రోజు మొదలు ప్రతిరోజూ సాయంత్రం తన ఆఫీసు అవగానే వాళ్ళమ్మతో కలిసి బయట గడపడం అలవాటు చేసుకుంది సల్మా.

సల్మా ప్రతిరోజూ ఇంటికి ఎందుకు ఆలస్యంగా వస్తోందో హీనాకు అర్థం కావడం లేదు. అడిగినా సల్మా నిజం చెప్పడం లేదు. ఆఫీసు పని ఎక్కువయింది అందుకే ఆలస్యం అవుతోంది అంటోంది.

రోజు రోజుకూ సంతోషంగా ఉంటూ క్రొత్త హుషారును తనలో నింపుకుంటున్న సల్మాను చూసి కొంప దీసి ఈ అమ్మాయి ప్రేమలో పడలేదు కదా? అనే సందేహం కలిగింది హీనాకు.

సాయంత్రం పూట సల్మా ఎక్కడికి వెళుతోందో కనిపెట్టాలి అని హీనా గట్టిగా నిర్ణయించుకుంది. కానీ బయటికి వెళ్ళి సల్మాను ఫాలో అయే అవసరం హీనాకు రాలేదు.

ఒకరోజు అరేబియా సముద్రపు ఒడ్డున ఉన్న ఒక అరబిక్ రెస్టారెంటులో కూచుని వాళ్ళమ్మతో డిన్నర్ చేస్తున్న సల్మాను వాళ్ళ నాన్న ఇక్బాల్ చూసాడు.

పన్నెండేళ్ళ తరువాత తిరిగి కువైటు వచ్చిన భార్యను చూసి షాకయ్యాడు. ఆమె తనకు చేసిన ద్రోహం గుర్తుకు వచ్చింది. పదిమందిలో తనకు కలిగిన అవమానం చిన్నదికాదు కదా? భార్యమీద చాలా కోపం వచ్చింది. పన్నెండేళ్ళ కాలం తన సుఖం తాను చూసుకున్న ఆడది తిరిగి ఎందుకు వచ్చిందో అర్థంకాక అక్కడనుండి కోపంగా ఇంటికి వచ్చాడు. ఏదో ఆలోచిస్తూ మౌనంగా కూచున్న తండ్రిని చూసి హీనా భయపడింది. తండ్రి ప్రవర్తన హీనాలో భయాన్ని కలిగించింది. సల్మా ప్రేమలో పడిందన్న విషయం తండ్రికి తెలిసిందో లేక అమ్మ అయేషా తిరిగి కువైటుకు వచ్చిందని తెలిసిందో అర్థం కాలేదు. రకరకాల సందేహాలతో హీనా సల్మా కోసం ఎదురు చూస్తూ కూర్చుంది.

రాత్రి తొమిదిగంటల సమయంలో సల్మా సంతోషంగా ఇంటికి వచ్చింది. అమ్మ ప్రేమ తిరిగి లభించడంతో ఏదో పెన్నిధి దొరికినట్లు ఉంది సల్మాకు. ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టిన సల్మాను చూసిన ఇక్బాల్ "సల్మా ఇంత రాత్రివరకూ ఎక్కడికి వెళ్ళావు?" అని కోపంగా ప్రశ్నించాడు.

"ఫ్రెండ్స్‌తో బీచ్‌కి వెళ్ళాను నాన్నా" భయంగా చెప్పింది సల్మా.

"అబద్ధం చెప్పడం ఎపుడు నేర్చుకున్నావు? నిజం చెప్పు. అంతా నేను చూసాను. నువు ఎవరితో డిన్నరు చేసావు? నాకు చెప్పకుండా నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు దానితో మాట్లాడతావా? అసలు అది ఎందుకు ఇక్కడికి వచ్చింది? " ఆవేశంతో మండిపడ్డాడు ఇక్బాల్.

"అవును నాన్నా! అమ్మ మనకోసం శ్రీలంక నుండి తిరిగి వచ్చింది. ప్రతిరోజూ అమ్మను కలిసి ఇంటికి వస్తున్నా నాన్నా" అంది సల్మా ధైర్యంగా.

"దానికంటే సిగ్గులేదు. చేసిన పని చాలక తిరిగి వచ్చింది. నీకు బుద్ధిలేదా? దాంతో పాటు నువ్వు కూడా శ్రీలంక వెళ్ళిపోతావా? " అడిగాడు.

"లేదు నాన్నా, అమ్మ నాతో జరిగిందంతా చెప్పింది మనం అనుకున్నట్లు అందులో అమ్మ తప్పేమీలేదు. వాళ్ళ అమ్మ నాన్నలు నీ మీది కోపంతో అమ్మకు అబద్ధం చెప్పి వాళ్ళదేశం రప్పించుకున్నారు అమ్మకు బలవంతంగా మరో పెళ్ళిచేసారు. పాస్‌పోర్టు చించిపడేసి ఇంటిలో నిర్బందించారు. అమ్మకు ఏ మార్గమూ కనపడలేదు తిరిగి రావడానికి పాస్‌పోర్టు కూడా లేదు. ఎన్నోసార్లు ఫోను చేయాలనుకున్నా వాళ్ళు ఆ అవకాశం అమ్మకు ఇవ్వలేదు. పన్నెండేళ్ళుగా అమ్మ మళ్ళీ మనల్ని కలవాలనే ఉద్దేశ్యంతో చాలా పట్టుదలతో ప్రయాసపడింది. మళ్ళీ క్రొత్త పాస్ పోర్టు తయారు చేయించుకుని అతి కష్టం మీద వీసా తెప్పించుకుని మనకోసం మళ్ళీ కువైటు వచ్చింది నాన్నా. అక్కడ అమ్మ సుఖాలు అనుభవించలేదు. ఎన్నో కష్టాలు భరించి కన్నీళ్ళు కార్చింది. తనవారి మొండితనంతో, మూర్ఖత్వంతో సమస్యల్లో చిక్కుకుని ఎంతో వేదన అనుభరించింది నాన్నా.

పన్నెండేళ్ళుగా అమ్మలేకుండా మేము, భార్యలేకుండా నువ్వు ఎంతో శిక్షను అనుభవించాము. ఇకనైనా నువ్వు కోపం మరచి అమ్మను చేర్చుకుని ఆదరిస్తే మనం అంతా కలిసి సంతోషంగా ఉండచ్చు ఆలోచించు నాన్నా" మెల్లగా అయినా స్పష్టంగా చెప్పింది సల్మా.

సల్మా మాటలతో ఇక్బాల్ కోపం మంచులా కరిగిపోయింది. నిజం తెలిసిన హీనా నిర్ఘాంతపోయింది. వాకిట్లోకి వచ్చిన అమ్మను కనీసం మాట్లాడనీయకుండా బయటకి తోసినందుకు. తన కఠినమైన ప్రవర్తనకు హీనా తనను తానే అసహ్యించుకుంది. తల్లిని మరలా ఎపుడు చూస్తానా అని హీనా ఆత్రుతపడింది. తల్లి ఒడిలో తలదాచుకుని తన తప్పును క్షమించమని అడగాలి అని నిశ్చయించుకుంది హీనా.

తనకంటే చిన్నదైనా, సల్మా నెమ్మదైన మనసుతో అమ్మతో మాట్లాడి ఆమెకు ఓదార్పునిచ్చింది కదా అనే భావంతో మంచిపని చేసావు అన్నట్లు సల్మావైపు అభినందన పూర్వకంగా చూసింది హీనా.

తండ్రి ఏమి చెపుతాడో ఏ నిర్ణయం తీసుకుంటాడో అని కంగారు పడుతోంది సల్మా. కళ్ళుమూసుకుని సోఫాలో చేరగిలబడి కూర్చుని ఆలోచిస్తున్న తండ్రి ముఖం వైపే ఆశగా చూస్తోంది సల్మా.

ఐదు నిమిషాల తరువాత ఏదో స్థిరనిశ్చయానికి వచ్చినట్లు పైకి లేచాడు ఇక్బాల్.

"సల్మా! పద, మీ అమ్మ దగ్గరికి వెళదాం. మీ అమ్మను మన ఇంటికి తీసుకుని వద్దాం. జరిగింది ఏదో జరిగిపోయింది. ఇకనైనా మనం అందరం కలిసి సంతోషంగా ఉందాం" అన్నాడు.

తండ్రి మాటలతో వారి మొహాల్లోకి వెలుగు వచ్చింది. పన్నెండేళ్ళుగా అమ్మలేని లోటు, జీవితంలోని వెలితి ఈరోజుతో తీరబోతున్నాయనే సంతోషంతో ఇద్దరూ వచ్చి వాళ్ళ నాన్న భుజాలపై తల వాల్చారు. వెంటనే ముగ్గురూ వెళ్ళి సాల్మియాలో తన ఫ్రెండ్ ఇంటిలో ఉన్న అయేషాను ఇంటికి తీసుకుని వచ్చారు. చాలాకాలం తరువాత మళ్ళీ వాళ్ళింట్లో వెలుగులు, వారి మొహాల్లో వెన్నెలలు విరబూసాయి. ఇక. ఆ రోజు తిరిగి కలుసుకున్న ఆ భార్యాభర్తల హృదయాల్లోని సంబరం, సంచలనం, భావోద్వేగం మాటల్లో చెప్పనలవికాదు. అయేషా బుగ్గల్లోని మెరుపును, ఇక్బాల్ పెదవులపై తొణికిసలాడే చిరునవ్వును చూస్తే అర్ధమవుతుంది, భార్యాభర్తల బంధం ఎంత గొప్పదో!

పరాయిదేశమైనా, ఎండలు కాసే ఎడారి దేశమైనా సరే ప్రేమ ఉన్న బంధాలు ఒక్కోసారి మోడైపోయినా తిరిగి జీవం నింపుకుని పచ్చటి చివురులు వేస్తాయి. దూరమైన మనుషుల్ని కూడా దగ్గరికి చేరుస్తాయి. పంతాలు, పట్టింపులు, అపార్ధాలు, కోపాలు మనుషుల ప్రేమల్ని, బంధాల్ని విడదీసి దూరం చేస్తాయి. అందుకే మన హృదయాల్లో మనం ప్రేమను ఎప్పుడూ నింపుకోవాలి.

పన్నెండేళ్ళ తరువాత కలుసుకుని ఒక్కటైన ఆ కుటుంబం ఇపుడు సంతోషంగా కాలం గడుపుతోంది. ఈ మధ్య మంచి అబ్బాయిని చూసి హీనాకు పెళ్ళిచేసారు. ఇక్బాల్ నాతోపాటు పనిచేస్తూ ఉంటాడు కాబట్టి నన్ను కూడా ఆహ్వానించడంతో వెళ్ళి హీనా పెళ్ళిని చూసి వచ్చాను. అక్కడ అయేషాగారిని, సల్మాను కూడా కలవడం జరిగింది.

సల్మా ఒకబ్బాయిని ప్రేమించిందని త్వరలో వారికి కూడా వివాహం జరిపిస్తామని ఇక్బాల్ నాతో చెప్పారు. ఆ పెళ్ళికి వచ్చిన సల్మా బాయ్‌ఫ్రెండ్‌ను నాక్కూడా పరిచయం చేసారు. ఆ అబ్బాయి చాలా బాగున్నాడు. అందమైన సల్మాన్‌కు అతడు ఈడూ జోడుగా ఉంటాడు అనిపించింది.

ఎన్నో కష్టాలు పడి ఎంతో ఎడబాటును అనుభవించి ఆఖరికి ఒక్కటై, సంతోషంగా ఉన్న ఆ కుటుంబాన్ని చూసి నాకు చాలా సంతోషం కలిగింది.

కానీ మాతోపాటు పనిచేసే కొలీగ్స్ కొందరు ఆక్కడ గుసగుసలు చెప్పుకోవడం, హేళనగా మాట్లాడుకోవడం నాకు వినిపించింది. ఆపరేటర్‌గా పనిచేసే డోనా, నా దగ్గరికి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి ప్రక్కన కూర్చుంది. "వీళ్ళని చూడు ఎంత సంతోషంగా, ఏమీ జరగనట్లు ఉన్నారో? సిగ్గులేకుండా అంతా దాచి పెట్టి ఆడపిల్లల పెళ్ళిళ్ళు కూడా చేసేస్తున్నారు. ఈ అయేషా మరో మగవాడ్ని పెళ్ళి చేసుకుని పన్నెండేళ్ళు శ్రీలంకలో కాపురం చేసింది. తరువాత వాడితో ఏమయిందో ఏమో ఏమీ జరగనట్లు కువైటుకు తిరిగి వచ్చి ఇక్కడ మళ్ళీ మొదటి మొగుడితో కాపురం చేస్తోంది. హవ్వ! ఎంత బరితెగించిన ఆడది ఇది" అంటూ తన ధోరణిలో తాను చెత్త వాగుడు వాగుతోంది. నాకు చాలా బాధ కలిగింది. ఈ మనుష్యులు ఎప్పటికీ మారరేమో? సంతోషంగా ఉన్న వారిని చూసి ఈర్ష్యపడటం, తమలోని పొరపాట్లు, లోపాలు మర్చిపోయి, ఎదుటివారి జీవితాల్లోకి తొంగిచూసి, వారిని హేళన చేయడం, నిందలు వేసి నవ్వుకోవడం లాంటివి మనుషుల్లోని పైశాచిక ప్రవృత్తికి చిహ్నాలేమో.

ఇలాంటివారిని మనుషుల్లోని ఒక హీనమైన తెగలోకి కేటాయించి, ప్రత్యేక పరచాలని అనిపిస్తుంది నాకు.

తను చెప్పే మాటలు నేను వినడం లేదని, ఆసక్తి కనపరచడం లేదని తెలుసుకున్న డోనా నా ప్రక్కనుండి లేచి ఆడవాళ్ళున్న ఇంకోవైపు వెళ్ళింది. అక్కడ మరలా యాధావిధిగా తన వాగుడు మొదలుపెట్టింది.

డోనాను చూసిన నాకు జాలి కలిగింది. ఇలాంటి వాళ్ళు మనిషిరూపంలో ఎలా, ఎందుకు జన్మనిస్తారో అని బాధపడ్డాను.

పదేళ్ళ క్రితం మా ఆఫీసులో పెద్ద హాట్ న్యూస్ ఏమిటి అంటే ఇక్బాల్ గురించి ఏదో ఒకటి ఉండేది. భార్య వెళ్ళిపోయిన తరువాత పిచ్చివాడిలా మారిపోయిన ఇక్బాల్‌ను చూసిన ప్రతి ఒక్కరూ మంచిగానో, చెడుగానో తప్పకుండా మాట్లాడుకునేవారు.

భర్తను, బిడ్డల్ని వదిలేసి తన దేశం వెళ్ళిపోయిన అయేషా గురించి అవహేళనగా వింతగా మాట్లాడుకునేవారు. మరో పెళ్ళిచేసుకోకుండా పిల్లల్ని బాధ్యతగా పెంచుతున్న ఇక్బాల్ పట్ల సానుభూతిని, జాలిని ప్రదర్శించేవారు.

ఇది నిజంగా జరిగిన కథ. కువైటులోను, గల్ఫ్ దేశాల్లోను ప్రస్తుతం కొందరి జీవితాల్లో జరిగుతున్న కథ.

ఇక్కడ ఇతర దేశాల వారిని ప్రేమించి, పెళ్ళిచేసుకుని పిల్లల్ని కనన్వారికి చాలా సమస్యలు ఎదురవుతాయి. వాటినన్నింటినీ అధిగమించడం ఎదుర్కోవడం అంత సులభం కాదు. ముఖ్యంగా వీరికి పుట్టిన పిల్లలు ఈ సమస్యల ఫలితాన్ని అనుభవించి కృంగిపోతున్నారు. అక్రమంగా అనుమతి లేకుండా ఇక్కడ నివశించే కొందరు తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లల్ని గాలికి వదిలేసి, దిక్కుతోచని స్థితిలో తమ దేశాలకి పారిపోయేవారుగా ఉన్నారు.

అటువంటి పిల్లల్ని కువైటు ప్రభుత్వం తమ అనాధాశ్రమంలో చేర్చుకుని వారిని పోషించి చదువులు చెప్పించి వారి బాధ్యతను తీసుకుంటోంది.

పరదేశంలో ఉద్యోగాలు చేసుకుని జీవించే వాళ్ళు ఇతరదేశాలవారిని ప్రేమించే ముందు, పెళ్ళి చేసుకునే ముందు బాగా ఆలోచించి నిర్ణయాలు తీసుకోవాలి. లేకపోతే ఇలాంటివాళ్ళు చాలా సమస్యలు ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. పుట్టిన బిడ్డల భవిష్యత్తు అగమ్యగోచరం అవుతుంది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments